

under Indenrigsministeriet, og det vil imødekomme et Ønske, som er stærkt fremme fra den danske Husmandsstands Side. Og da Offeret, som sagt, ikke er større, end der her er Tale om, forekommer det mig, at vi her paa Finansloven burde indsætte den Bevilling, som jeg nu har motiveret og herved skal anbefale.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det er kun en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre lige straks. Jeg tror, det kunde være vejledende for efterfølgende Talere, om det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) straks vilde oplyse det høje Ting om, hvad det er for Anmærkninger paa mit Budget, der overhovedet findes og egne sig til Sammenligning med det Forslag, det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer have stillet under Nr. 34.

K. M. Klausen: Det er noget underligt, at den højtærede Minister vil spørge mig om det; han burde jo selv kende sit Budget, saa han kunde vide det. En Anmærkning vil sige, at der i Teksten indsættes en Forklaring til, hvordan Bevillingen skal anvendes. Denne Anmærkning, som jeg ønsker indsat, skal være til § 18. II. A. 6. a. Men hvis Ministeren vil se blot nogle faa Linier længere nede, staar der en Bevilling „til Dækning af Udgifterne ved Husmænds Befordring paa Jernbane anslaaes 10,000 Kr.“ Dertil er føjet følgende Anmærkning: „Landbrugsministeren bemyndiges til af det under denne Konto bevilgede Beløb at afholde Udgifter ved Husmænds Befordring saavel paa Statsbaner som paa private Baner.“ Her er altsaa givet en oplysende Bemærkning om, hvordan denne Bevilling skal anvendes. Nu foreslaa vi til denne Bevilling, der hedder saaledes: „Til Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder og Rejseunderstøttelser for Husmænd,“ indsat den Anmærkning, at Bevillingen overlades til Husmandsforeningernes Administration. Det ene er akkurat som det andet, det er kun om to forskellige Ting. Og saaledes vil Ministeren, hvis han vil studere sit Budget — det kunde man dog egentlig forlange, at han gjorde, saa at jeg ikke skal staa her og gøre ham opmærksom paa alle de Anmærkninger, han har paa sit Budget — finde lignende Anmærkninger, saa jeg forstaar slet ikke, at det Spørgsmaal kan blive stillet af den højtærede Minister.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Jeg antager, at ærede Medlemmer ere enige med mig i, at det ikke er lykkes det ærede Medlem at paavise nogen Anmærkning; der kan sidestilles med den, som han ønsker, Tinget her skal vedtage.

K. M. Klausen: Det er, som jeg sagde; de to af mig nævnte Anmærkninger kunne fuldstændigt sidestilles. Det er to Anmærkninger vedrørende Bevillinger til Husmændene, den ene er om Rejser, den anden er om Præmier, og selvfølgelig maa Anmærkningerne faa forskellig Ordlyd, men det ene er som det andet: en Forklaring af Bevillingens Anvendelse.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Ja, den Maade at sammenligne paa er ligesom at sammenligne et højt Poppeltræ og et højt Tordenskrald.

Zahle: Jeg begriber ikke rigtig den lille Debat, som fandt Sted her nu, for der kan da ikke være noget overraskende i, at man indsætter en Anmærkning paa Landbrugsministerens Budget, der har staaet paa dette Budget tidligere. Jeg forstaar ikke, hvad det var for en Højtidelighed, den højtærede Landbrugsminister nys bar til Skue; den var vist meget malplaceret. Jeg skal for øvrigt kun gøre nogle faa Bemærkninger til dette Budget. Min første Bemærkning er den, at jeg vil minde om, at ved Finanslovens anden Behandling udtalte jeg paa mine Partifællers Vegne, at vi vilde nok være med til Besparelser, og derfor vare vi med til at stemme Foredragsbevillingerne ud, men det var paa den Betingelse og under den Forudsætning, at det var Alvor med den Sparsommelighedstale, der fra anden Side førtes. Men efter at man fra Regeringspartiets Side her i Salen har dokumenteret, at det ikke er Alvor, men at man tværtimod vil lade den Ødselhed overfor militære Formaal, som saa uforstandigt er indledet, fortsættes og stige i endnu højere Grad end tidligere, saa er det øjensynligt for os, at det kun er Talemaader med de Herrers Sparsommelighed. Og naar de Herrer ville give mange, mange Penge ud til Unytte, er det rimeligt, at vi ikke ville være med til at udstemme af Finansloven smaa Bevillinger, som vi anse for gavnlige og nyttige, og derfor ere mine Meningsfæller i Finansudvalget sammen med mig enige om sammen med Socialdemokraterne at opstille Forslaget om, at